

*GOSPOD, naš Gospod,
kako čudovito je tvoje ime po
vsej zemlji! Svoje veličastvo si
povzdignil nad nebesa.
Ps 8,2*

Vsebina

- Uvod
- Osrednja tema: DA
- Utrinek: *Slava v krhkosti*
- Medsebojni odnosi: *Želeti si, kar dobiš*
- Poročilo o sestanku odbora SRCE
- Prispevki skupin SRCE
- Odmevi: *adventna delavnica, duhovne vaje*, izlet po Kraškem robu
- Letovanje 2009
- Vabilo na duhovne vaje
- Koledar prireditev v prihodnjih mesecih

Uvod

Navadno ob novem letu sprejmemo nove sklepe, odločitve in cilje ter se jih skozi leto poskušamo držati. Zato tudi tokratna številka s svojo osrednjo temo opozarja na pomembnost odločitve. V življenju pač ne gre brez odločitev. Nekatere se izkažejo za pravilne, druge spet nas postavijo v težak položaj. Kakor koli se že odločimo, vedno je pomembno, da smo z odločitvijo pripravljeni sprejeti tudi odgovornost.

Zdi se, da je v enostarševskih družinah prav odgovornost tista, ki nam pomaga prebroditi težke trenutke: morda ne bi vztrajali v težkem položaju, če se ne bi zavedali odgovornosti do otrok, do preživetja in zato postane DA odločen - včasih nezavedno. Včasih je težko vztrajati: teža bremena odgovornosti nas po eni strani sili k vztrajnosti, po drugi nas utruja: nikogar drugega ni, ki bi nam stal ob strani pri vzgoji, premagovanju finančnih bremen, urejanju urnika ... Pa vendar je nekdo, na katerega radi pozabimo: vedno je z nami naš nebeški Oče, ki prevzame breme tedaj, ko postane pretežko. Vsem nam želim, da bi se Njegove bližine zavedali.

Morda pa tudi v tej številki najdete kakšno iskrico, ki bo v težkih trenutkih zanetila veselje v vaših srcih. In če je tako, je naše poslanstvo izpolnjeno.

Helena

*Gospod Bog,
kako lep je svet, ki si nam ga podaril!
Ti nisi neradodaren Bog, varčen Stvarnik.
Nisi ustvaril tisto, kar naj bi bilo koristno,
temveč kar je lepo.*

*Za svet, ki bi bil samo koristen,
bi bilo dovolj že nekaj živali,
samo nekaj rib, nekaj ptic, nekaj drevja,
nekaj rastlinja, nekaj gora, nekaj morij,
nekaj rek, nekaj zvezd.
In vse enake barve.*

*Za svet, ki bi bil samo koristen,
bi moški in ženska lahko bila
kakor dve drevesni debli,
kakor dva kamna.*

*Gospod Bog, ustvaril si preobilje lepote,
da bi nas napolnil z veseljem.
Metulji, najrazličnejše ribe in ptice,
prekrasno cvetje in tisoč odtenkov zelene barve,
barve jutranje zarje in sončnega zahoda,
odsevi rek in morij, gore,
gozdovi in mavrica.*

*Ustvaril si svet
in ustvaril si nas kot podobo svoje lepote.
Gospod Bog,
naj ti ugaja moja pesem.
Vedno.*

Tonino Lasconi, 365+1 dan s Teboj

DA nas povezuje z nalogami, stvarmi in ljudmi. Z njim odgovorno priznamo svoje soglasje in sprejemanje. Je sad svobode. Potrdi in daje istovetnost. Odpre temu, kar imamo za resnično. Daje dovoljenje, da nekaj je. Če hoče biti pristen, mora izvirati iz osebne svobode. Če hočem pritrditi, moram biti in se moram počutiti svobodnega. Če tega ni, je DA prisiljen.

Tak je zaradi slabosti, strahu (ne svobode), odvisnosti (DA, ki ga izrečem, je v resnici od drugega človeka, ne moj), lagodnosti (izraža mojo potrebo, da se prilagodim okusu in moči drugega, njegovi kulturi in volji), pripadnosti skupini, prevare, pomanjkanja ljubezni (ni mogoča in ne daje ljubezni niti meni niti bližnjemu), krivice, voluntarizma (diktatura volje, ki ne upošteva nobene druge razsežnosti človeka), sterilnosti (nič ne ustvari in mu nihče ne verjame), laskanja (povem, kar hočeš ti slišati, ne, kar resnično mislim).

DA je lahko bolj ali manj trden. Odvisno od vsebine stvarnosti, zaradi katere je izrečen. Nima enake teže, če potrjuje sodelovanju pri hišni zabavi ali če je potrditev zvestobe pri poroki. S telesom, glavo in besedo se zelo hitro naučimo reči DA. Da pa pridemo do odgovornega pritrjevanja, se zahteva postopno in dolgotrajno dozorevanje. V tem procesu se počasi začnemo zavedati, kaj v resnici hočemo in kaj je ponujeno naši svobodi.

Izreči DA pomeni zavezati se. Vztrajati pri DA proti lastnim interesom in potrebam je zato lahko zelo težko in včasih celo herojsko. Z vsem srcem izrečeni DA odpre sočloveku našo resnico in ljubezen do tega, kar smo potrdili.

Pogosto je DA posledica ali sad notranje razklanosti ali sad poskusa medosebne sprave. Mnogokrat se nam zgodi, da v resnici ne vemo, ali to, za kar smo se odločili, res hočemo ali ne. Sami sebi smo nejasni. Del mene izreka DA, drugi del pa ne. Npr. pamet mi pravi ne, čustva pa DA; volja pravi DA, telo pa ne. Državlanske vojne med DA in ne doživljamo vsi. V zelo resnih ali pa tudi zelo preprostih rečeh. Ko DA pokaže našo notranjo razklanost, kaj storiti? Koliko lahko zaupamo v resnico lastnega DA?

Smernice, če smo notranje razklani:

1. Najprej si je treba prisluhniti. Zavedati se, glede česa sem razklan. Nekateri med nami sebe zelo slabo slišijo in imajo s seboj zelo slab stik. Ne zavedajo se, da srce odklanja, čemur pamet pritrjuje. Zavedajo se, da se počutijo slabo, ne vedo pa zakaj. Gre za notranjo razklanost, dvom in negotovost. DA ima svoje korenine, prav kakor jih ima ne. DA ima svoje vire informacij, ne pa tudi: ponotranjene fiksne ideje, vzgojo, podzavestne občutke. Vse to vpliva na DA ali ne.
2. Vprašam se, kaj bi v takšnem položaju rekli pomembni ljudje, ki jih cenim. Imamo namreč duševno zgodovino, ki se začne že pri naših starših in starih starših. Naj nam bo to všeč ali ne. Ni važno, kako dobri in spoštljivi so bili do naše osebne svobode. Dejstvo je, da smo bili veliko let od njih odvisni. Naučili smo se njihovega razmišljanja, odnosa do stvari, notranjih drž. Posnemali smo jih, da bi lahko preživeli. Torej, kaj bi v našem položaju rekli ti ljudje (oče, mati, babica, dedek, strici, tete, ki sem jih imel zelo rad, ali pa vzgojitelj, duhovnik, voditelj)? Kaj bi rekli vsi ti ljudje, ki imajo po mojem mnenju avtoriteto?

Velikokrat nas je strah svobode, je razlagal Erich Fromm. Ne moremo živeti brez potrditve močnih oseb, čeprav vemo, da bi morali (častimo boga pameti, ki je dvignil modernost in ga je v postmoderni dobi nadomestilo čaščenje občutkov). Jasno vidimo, da naj bi bila ta pot zame, a se v svojem srcu na simbolični ravni ne upam soočiti z ljudmi, ki bi mi nasprotovali. Strah nas je izbrati in ostati sam, oprt le na lastne argumente in lastne noge. To naučeno držo v življenju večkrat ponavljamo, še posebno na področjih, na katerih je življenje zahtevnejše. Ne upamo se spopasti s samoto DA. Resen DA je hkrati zelo osamljen DA. Pravi DA pred resnico od nas zahteva kanček zrele samote, ki jo napolnjuje. Zato si

DA raje sposodimo od drugega in ostajamo odvisni od družine, skupine ali hierarhije. Včasih je DA lahko tudi zelo proti prevladujoči kulturi. Dotika se zavrženosti in izoliranosti.

3. Vprašati se moram, ali moj DA išče resnico, ki me osvobaja, ali zgolj potrditev tistih, od katerih se odvisen in se mi zdi, da bi brez njih težko živel, ker me je strah svobode.
4. Pomislim na svojo zgodbo in se poskušam spomniti podobnih okoliščin. Kaj mi je dajalo več pristnega veselja in resničnega miru? Izkušnja je učiteljica modrosti in me lahko nauči izrekati svoj DA pristneje in v skladu z resnico.
5. Poskušam dojeti, kaj je v tem položaju tisto, kar najgloblje izraža, kar sem v resnici. DA, ki me povezuje in zbira temeljno moč mojega bitja, je lahko pravi.
6. Ob notranji razklanosti moram sam sebi zagotoviti, da bom imel sebe še vedno rad, ne glede na to, ali bom zgrešil. Do sebe bom potrpežljiv in usmiljen. DA je lahko napačen, a to ne zmanjša moje vrednosti in spoštovanja, ki sem ga dolžan samemu sebi.
7. Usmerim svoje oči na lastni jaz. Da bo izhajal iz moje osebe. A moram prisluhniti stvarnosti, poslušati drugega in druge ter dojeti pravo skupno dobro, tisto, ki je dobro za vsakega človeka in za vse ljudi.
8. Tvegam in izrečem DA, ne da bi zahteval več gotovosti, kolikor mi je stvarnost lahko ponudi.

DA je težak, ker zahteva dobro zaznavanje, pravo dojemanje in sposobnost kompromisa. Predvideva minimalno temeljno gotovost o sebi, ki nama omogoča spopadanje s trenutki negotovosti zaradi našega DA. DA je težak, ker uči odgovornosti. Pomembno je, da si znam odpustiti, če sem se zmotil, in da odpustim tudi drugim. Ko se naučim pritrjevati, omogočam, da pride na dan človeška dobrota - v veselju in upanju. Svoj DA moramo negovati in paziti, še posebno če je dokončen. Negovati moram vse, kar mu omogoča, da ostaja živ, in pustiti, da umre vse, kar ga ogroža in slabi.

Naš DA je samopotrditev in odprtost za svobodo drugega. Če hočemo, da bo pristen, ga moramo imeti radi. Izrekajmo ga iskreno in resnično. Brez zatiralskega nasilja in ošabnega samopotrjevanja. DA mora živeti v spoštljivem pluralizmu z ne. Nežno izražanje svojega DA spada k zrelemu odraslemu človeku. Nežnost in trdnost sta dve nogi DA-ja, ki potrdi in odpre pot življenju mene in drugih.

Vaje:

1. Bodi pozoren na svoje telo. Sprosti se z globokim dihanjem. Spomni se svojih DA-jev, ki si jih izrekel v zadnjih dneh, v zadnjem tednu. Tudi majhnih. Poskušaj se spomniti, kako si jih izrekel in odkod. Ali so samodejni? Si svobodnejši in so ti pomagali rasti v ljubezni do sebe, bližnjih?
2. Katere DA bi moral izreči, da bi se bolje počutil glede sebe in svojega življenja? DA-je, ki bi združili, povezali, osvobodili, prinesli mir in resnico? DA-je, ki bi ti omogočili, da bi bil doslednejši? Kateri so ti DA-ji? Ob kakšnih priložnostih ti prihajajo iz srca? Zakaj se jim upiraš?
3. Spomni se DA, ki ti je v zadnjem času dal največ moči. Zajemi iz njegove moči za spopad z današnjimi izzivi.

Vir

Garcia - Monge, Jose Antonio (1997): *Treinta palabras para la madurez*. Desclee De Brouwer, Bilbao.

Utrinek: Slava v krhkosti
Zgodba iz knjižice Boža Rustje: Zgodbe za pogum

Sredi velikega zahodnega kraljestva je bil čudovit vrt. V večernem hladu je gospodar vrta odkorakal na svoj sprehod. Med vsemi rastlinami na vrtu se mu je zdel najlepši in mu je bil najljubši visok bambus. Vsako leto je bambus, zavedajoč se gospodarjeve ljubezni in njegovega prijaznega pogleda, zrasel še više. Ko je po vrtu zavel veter, se je najbolj poigraval prav z bambusovimi listi in skupaj sta zaplesala čudovit ples, ki je bil gospodarjevemu srcu tako ljub.

Nekega dne se je gospodar približal bambusu. Vetrni lepoteč je bil poln radovednega pričakovanja. V želji, da bi ga gospodar pohvalil, je sklonil svoje liste v pristrčno dobrodošlico.

Gospodar je spregovoril: »Bambus, kako rad te imam! Zdaj bi te prosil, da mi pomagaš.«

Bambus je nadvse zadovoljen dvignil svoje liste nazaj kvišku, saj je končno nastopil veliki dan in trenutek, za katerega je bil ustvarjen in na katerega se je dolga leta pripravljaj. Dan, ko bo odkril smisel in cilj svojega življenja. Bambusov odgovor je bil zato prijazen in poln pričakovanja: »Gospodar, pripravljen sem, da me po svoji volji uporabiš. Naredi iz mene, kar želiš.«

»Moj dragi bambus,« je resno dejal gospodar, »da, uporabil te bom. Posekal te bom.«

Bambus se je stresel v veliki grozi: »Kaj! Posekal? Prosim te, samo tega ne naredi! Uporabi me za kakršno koli veselje, le posekaj me ne.«

»Dragi bambus, če te ne posekam, te ne bom mogel uporabiti za svoje načrte.«

V vrtu je nastopila smrtna tišina. Celo veter je zadrževal svoj dih. Bambus je povetil liste, se sklonil in dejal: »Če me ne moreš uporabiti drugače, kakor da me posekaš ... potem ... potem to stori.«

»Toda, dragi bambus, oklestil bom tudi tvoje veje in liste.«

»Oh, gospodar, prizanesi mi s tem,« je zastokal bambus. »Posekaj me in odvrzi mojo lepoto v smeti, toda ... ali boš oklestil tudi veje in liste?«

»Če ti jih ne, te ne morem uporabiti.«

Sonce je v tem trenutku skrilo svoj obraz in čudovit metulj, ki je prisluškoval pogovoru, je tiho odletel. Bambus je v težki slutnji šepnil: »Prav, gospod, oklesti tudi moje veje in liste.«

»Še nekaj te bom prosil, dragi bambus. Tvoje steblo bom razpolovil in odstranil sredico, kajti če tega ne storim, te ne bom mogel uporabiti,« so bile trde gospodarjeve besede.

Bambus se je upognil, tokrat skoraj do tal: »Moj gospod, če mora tako biti, potem stori, kakor si rekel.«

Gospodar je prijel za bambus in ga posekal. Oklestil je njegove veje in liste, ga razpolovil in izdolbel. Potem ga je odnesel k bistremu izviru, ki je žuborel sredi suhih polj. En konec izdolbenega bambusovega stebela je nežno prislonil k izviru sveže vode, drugega pa k namakalnemu jarku. Bistra voda je stekla po izdolbenem bambusovemu stebelu do žejnih polj. Na namakano polje so posadili riž, ki je hitro vzkli in je lepo rasel, dokler ni dozorel za žetev.

Ob žetvi je bambus, nekdanj tako sloveč po svoji lepoti, še bolj zaslovel zaradi svoje krhkosti. V svoji nekdanji veličini se je ponašal s svojim prekipavajočim življenjem, v svoji krhkosti pa je postal posrednik prekipavajočega življenja za vse gospodovo polje.

Medsebojni odnosi:

ŽELETI SI, KAR DOBIŠ

Mag. Dušica Grgić

Božični čas obdarovanja je za nami. Darovali smo in bili obdarovani. Koliko je bilo darov, ki smo jih bili resnično veseli, koliko pa je bilo takšnih, za katere smo se le vljudno zahvalili – ali celo nismo mogli skriti, da jih nismo bili veseli? Ali pa celo nismo dobili darila od tistega, od kogar smo si ga želeli in pričakovali? Koliko *naših* darov je izvabilo nasmeh na obraze in radost v srca tistih, ki smo jih obdarovali mi?

Ste kdaj pomislili, da je vse v življenju darilo? Naši otroci na primer. Ali znamo resnično biti hvaležni zanje, takšne, kakršni so – ali bi si želeli marsikaj na njih spremeniti (in to velikokrat tudi poskušamo)? Ali si ni kdo kdaj zaželel, da bi bila njegova mati ali oče drugačna, ali – da sploh ne omenjam naših nekdanjih partnerjev, zakoncev!

Ste že opazili, kolikokrat si želimo ravno nekaj drugega od tistega, s čimer nas je obdarovalo življenje: drugačnega partnerja, drugo službo, večje stanovanje, da bi živeli v drugem kraju, deželi ali drugačnih življenjskih okoliščinah, da nam ravno zdaj ne bi bilo treba kuhati večerje ali iti na pot ...? Ali ni v naši človeški naravi ravno to, da si želimo biti drugje, imeti kaj drugega, delati kaj drugega kakor tisto, kar nam je v nekem trenutku dano? Predvsem zato, ker nismo vajeni resnično živeti ter se predati sedanosti in tistemu, *kar nam je dano* in kar je v nekem trenutku in okoliščinah treba storiti.

To me spomni na zgodbo o pobožnem možu, ki je leta in leta vneto prosil, da bi mu Gospod poslal kakšno znamenje svoje milosti. In res mu je poslal angela. Neko jutro, ko je spet kleče v cerkvi prosil, da mu pošlje znamenje, se mu je Gospod prikazal kot berač, pokleknil zraven njega in se mu pridružil v molitvi. Mož pa ga je grobo odrinil, rekoč: »Ne moti me. Ali ne vidiš, da molim?!«

In na drugega, ki je prosil Gospoda, da ga obdari s potrpljenjem in strpnostjo. In Gospod ga je uslišal in ga v trgovini postavil v vrsto pred blagajno, na kateri se je blagajničarka uvajala v delo in se je vrsta ob njej pomikala naprej po polževo ... Tu je še zgodba o ženski, ki je prosila za milost, da bi bila zmožna brezpogojne ljubezni, takšne, kakršne smo deležni od Gospoda, a ji je poslal otroka, ki je zapadel v odvisnost od drog ... Se spomnite še kakšne svoje zgodbe? Res, pomisliti moramo, kaj si želimo, ker to (praviloma vedno) lahko tudi dobimo!

Ko bi le zmogli videti priložnosti in sprejeti kot darilo tisto, kar bi najraje odklonili, zamenjali ali čemur bi se najraje odpovedali, bi okušali veliko manj razočaranja in bolečine! To bi pomenilo, da ne bi razmišljali o tem, kaj smo dobili (a si nismo želeli), temveč *bi razmišljali o tem, kar smo dobili, kot o priložnosti, za katero smo prosili, da bi se česa naučili, da bi lahko kaj dobrega naredili, da bi se spremenili, kaj novega spoznali o sebi, o ljudeh, ki jih imamo radi, ali o življenju!*

Nekatere naloge utegnejo biti pri tem zelo težke. Na primer izguba partnerja, razpad družine, bolezen otroka, nenadna smrt drage osebe ... Kako naj si mislim, se prepričam, da sem za to prosila?! Pri tem nam lahko nekoliko pomaga modrost:

*Ni pomembno, kaj se nam v življenju zgodi, pomembno je,
kaj naredimo s tem, kar se nam je zgodilo.*

Pravijo, da je življenje kot peščena ura: odteka počasi in vztrajno, kakor odteka tudi zrno za zrnem v njej. Tega ne moremo ustaviti! Vsakdo izmed nas pa se sam odloči, kako bo vsako posamezno zrno obarval in ali bo trenutku, ki mineva, dal pozitivni ali negativni predznak - se bo nad njim pritoževal ali bo zanj hvaležen!

In kako ste se vi odločili za leto, ki je pred nami?

Literatura:

Merlin R.Caroters, MOČ SLAVLJENJA

Ramon Cue, MOJ POLOMLJENI KRISTUS

Anthony de Mello, THE HEART OF THE ENLIGHTENED

Dan Millman, ZAKONI DUHA

Zapis s sestanka odbora srce

Zapisala: Helena Škrlep

Odbor skupine SRCE je imel sestanek 8. 12. 2008, navzoči pa so bili p. Vili Lovše, s. Meta Potočnik, Helena Reščič, Alenka Tomc, Marija Cigoj, Dušica Grgič, Cvetka Videnič, Romana Logar in Helena Škrlep. Obravnavali so poletne počitnice 2009 in tretji posvet skupine SRCE - Otroci in razveza ter poročila o delovanju »dislociranih skupin« in finančno poročilo.

P. Vili je rezerviral termin od **10. do 20. avgusta** v jezuitskem domu na **Murterju** in bo duhovni vodja udeležencev, ki jih je lahko do 26. Prevoz s cestnino bo predvidoma okrog 50 evrov na odraslega in najem doma 7 evrov na osebo na dan. P. Vili se bo še pogajal za morebitno znižanje. Vsota za tedenski najem bo znesek, ki ga bo za resnost prijav treba vplačati do določenega roka vsem udeležencem, tudi otrokom, in ne bo vračljiv. Za hrano in posteljnino naj bi predvidoma poskrbel vsak sam, lahko pa bi za nekatere obroke poskrbeli skupaj (zapositi za prispevek v hrani pri Karitas).

V soboto, **23. maja 2009**, bo organiziran **tretji posvet skupine Srce** - Otroci in razveza. Na njem bosta s svojima prispevkoma sodelovala p. Vili in Dušica Grgič, naprošeni pa bodo še: s Martina Radež, p. Silvo Šinkovec, Darja Justinek, Bogdan Žorž, Marjan Žveglič, katehetinja iz Cerkelj, Mirjam Erce in p. Gostečnik oz. kdo iz svetovalnega centra frančiškanov. Odbor je podprl zamisel H. Reščič, da bi na posvetu pričeval kateri od otrok razvezanih.

O **skupini na Otočcu - Šentpetru** je poročala vodja Alenka Tomc (duhovni vodja g. župnik Dular). Zbere se jih redko več kakor pet. Ponavadi po uvodnem splošnem delu preidejo na ožje, osebne probleme. Na dveh srečanjih bosta v tem letu sodelovala Dušica Grgič in p. Vili. Skupina bo podprla majsko romanje srčkov na Trško goro.

Skupina za župnije Zalog, Polje in Fužine, ki jo vodi Marija Cigoj ob podpori g. župnika Perčiča, kar ne more zaživet, čeravno so srečanja oznanjena v teh treh župnijah in v Družini. P. Vili meni, da je to znan sindrom: o razvezi se je še vedno »varneje« pogovarjati v veliki skupini in na tujem terenu, kjer se posameznik lahko skriva.

S. Meta Potočnik se je pohvalila z uspešnim delovanjem novoustanovljene **skupine pri Sv. Duhu** (Škofja Loka) in s tem, da jo vodita dve - poleg nje še Metoda Gradišek. Delata po knjigi Inteligentna čustva v kombinaciji zdravljenja z molitvijo.

P. Vili je poročal, da jim v Mariboru ni uspelo ustanoviti skupine Srce, pač pa so jo pripravljeni sprejeti in duhovno podpreti **kapucini v Celju**.

Cvetka Videnič je predložila **finančno poročilo**: po izplačilih predavateljem in za poštno stroške je v blagajni še 940 evrov (iz leta 2007 prenesenih 426 evrov). Iz tega denarja naj se poravnajo najem prostorov za srečanja skupine Srce (gretje in elektrika). Predlagano je bilo, naj bo na mesečnih srečanjih škatlica za prostovoljne prispevke.

Z več strani je bila dana pobuda, naj z jesenjo 2009 zaživi **skupina ločenih in ponovno poročenih**. P. Vili se s tem strinja, a H. Reščič je menila, da je treba pripraviti ustrezen delovni program.

PRISPEVKI SKUPIN SRCE

s. Meta Potočnik: SKUPINA SRCE SV. DUH PRI ŠKOFJI LOKI

Naša nova skupina je drobno seme, ki je vzkalilo oktobra 2008. Tega sem vesela, kajti že pred 10 leti je s. Judita Mihelčič prav tukaj naredila prve korake dela z razporočenimi, takrat predvsem z ženami. Dom duhovnosti želi biti danes odprt tudi za takšno poslanstvo in dati možnost ljudem iz Gorenjske, da pridejo, se družijo, podeljujejo, molijo.

Srečujemo se enkrat na mesec, vsak prvi ponedeljek ob 19.00. Na zadnjem srečanju se nas je skupaj z menoj zbralo 11, starih od 34 do 69 let: Rozika, Alenka, Edo, Miran, Nežka, Ana, Gena, Olga, Metoda, Martina in s. Meta. Srečanja pripravlja skupaj z Metodo Gradišek in tega sodelovanja sem iskreno vesela, saj se od nje veliko naučim, ker je šla sama skozi ločitveni proces. Za osnovo nama je letos knjiga Inteligentna čustva.

Prvi del srečanja je namenjen podeljevanju meseca in temu namenimo dovolj časa. Vedno imamo tudi neko vrsto vodene meditacije, kajti Jezus je tisti, ki zdravi naše rane, in v njem se šele zares slišimo in srečamo. Učimo se tudi poslušati drugega brez komentarja in izkušamo, da je to zaradi naše ranljivosti težko. Čudovito je opazovati, kakšne tipe ljudi Bog vse poveže skupaj! Največ se naučimo za življenje prav s podeljevanjem izkušenj. Lepo je videti, da more boleča, a predelana izkušnja ločitve pomagati nekomu drugemu prav v trenutku, ko hodi ta skozi isti predor bolečine.

Ob koncu srečanja vsak dobi delovno gradivo za naslednji mesec, pospremljeno s kratko razlago. Počasi se rojeva občutena povezanost med nami, kar vidim po tem, da po srečanju še kar ostajamo ob čaju in piškotih. Se priporočamo v vaše molitve, da bi še naprej skupaj rasli in vztrajali. Če Bog da, vas bomo v naslednjem šolskem letu že povabili na izlet.

SKUPINA SRCE KAŠELJ ZALOG

VABI

NA SREČANJA VSAK 3. ČETRTEK V MESECU

OB 20. URI

VODITELJA: p. Viljem Lovše in g. Anton Perčič

KOORDINATORICA SKUPINE: Marija Cigoj, tel. 051 335 404, e-naslov: marija.cigoj@gmail.com

Odmevi :

Adventna delavnica

Zapisala: Helena Reščič

Kakor vsako leto smo pred adventom izvedli delavnico izdelovanja adventnih venčkov. Letos se nismo priključili skupinam v kateri od župnij, ampak smo jo izpeljali samostojno kar pri patrih jezuitih v Duhovnem središču sv. Jožefa. Vodenje je prevzela **Simona Hiti**, ki je s svojimi spretnimi rokami in čutom za estetiko pomagala tudi nam izdelati nekaj res lepih venčkov. Tudi z zelenjem in okraski nas je oskrbela.

Veselili smo se svojih prvih uspehov, še posebno smo občudovali Romanin talent. Kljub klepetu in nerodnim rokam nam je uspelo izdelati nekaj venčkov tudi za sorodnike in prijatelje.

Za duhovno pripravo je poskrbel p. Vili, ki je blagoslovil venčke, daroval sv. mašo in nas pospremil v adventni čas s svojim čudovitim nagovorom.

Malce nam je bilo žal, da ni bilo družinic z otroki, ki jim je bila delavnica še zlasti namenjena. Morda bo pa prihodnje leto odziv večji ...

Odmevi : Duhovne vaje v Ilirski Bistrici
Zapisala: Dragica Karolina Adam

Nisem se prav lahko odločila za udeležbo na teh duhovnih vajah, čeprav je minilo že precej let od moje zadnje duhovne obnove in čeprav sem vedela, da jo potrebujem. Prav lahko ni zato, ker se za dva dneva zavestno odpoveš vsem zunanjim stvarim in se posvetiš Bogu, pogovoru z Njim in s samim seboj, kar nujno prinese zavedanje, da moramo kaj pri sebi spremeniti, ali vsaj potrebo po kakšnem dobrem sklepu. To naj bi bil seveda tudi namen takšne duhovne obnove. Vprašanje je, kako nam uspe takšen sklep potem spraviti v življenje ...

S podobno dilemo se je verjetno srečala enajsterica, večinoma članov skupine SRCE, ki se je udeležila te dvodnevne duhovne obnove za razvezane v Ilirski Bistrici ob letošnjem Miklavžu, ki nas je, mimogrede, že prvo noč uspešno našel in lepo obdaril. Po poteh duhovnega potovanja vase, bolj ali manj v tišini, nas je vodil p. Vili Lovše.

Za osnovo razmišljanja je izbral adventni bogoslužni besedili iz Stare in Nove zaveze, ki smo ju dobili v roke kot pripomoček za osebno delo. V uvodu so bila navedena zlata priporočila za dobro molitev in smernice za 1., 2., 3. in 4. molitev, ki naj bi jih opravili sami in so imele naslednje vsebine: Bog vsak trenutek hrepeni, da se mu pusti srečati, Bog želi biti moj sogovornik, O čem pričujem drugim ter Vzajemno dopolnjevanje in meditacija o božiču. P. Vili je sam vodil nekaj meditacij, pri katerih smo se ukvarjali z občutljivimi temami in čustvi, kakršna so krivda, jeza, premajhno zaupanje v Boga itd. Opogumljal nas je, naj Boga povabimo v svoje rane, probleme, težave, odnose in zares verjamemo, da smo zanj neskončno vredni in da nas brezpogojno od vekomaj ljubi.

Zame osebno je bila zelo pomembna Vilijeva trditev, da je Bog nad vsemi našimi napakami, slabostmi in padci ter da je pomembnejši On kot naš odkupitelj kakor vsi naši grehi. To pa so zelo optimistični poudarki, ki nas lahko dvignejo iz temin občasne žalosti, obupa, občutkov nevrednosti in zavrženosti ...

Ti poudarki mi še vedno odzvanjajo v glavi. Za Boga je vsak od nas neskončno vreden. Če se tega resnično zavemo, ali smo sploh lahko kdaj žalostni?

Odmevi : Na miklavževo pri sestrah notredamkah v Ilirski Bistrici
Zapisala: Veronika Jeretina

Do zadnjega nisem vedela, ali se bom duhovnih vaj lahko udeležila. Pričakovala sem, da bodo tisti konec tedna pri meni otroci in da bomo odšli skupaj, toda povedali so mi, da bodo ostali pri očetu. Tako sem šla v Ilirsko Bistrico sama. Bog me je očitno hotel imeti tam samo.

To je bila zame velika milost. Vseskozi sem mislila tudi na otroke in prosila Gospoda, da jih blagoslovi, izročila sem jih v Njegovo varstvo. Dragocene so bile besede p. Vilija, ko nas je spomnil, da otroci ne pripadajo nam, da bi si jih lastili in jih uporabljali kot orodje, češ, pogledjte, kako se žrtvujem, ker tako skrbim zanje. Moja vrednost se ne meri tako. Bog me ljubi že zato, ker sem NJEGOVA, in ne zaradi mojih zaslug. Ne

smem zapravlјati Njegove ljubezni.

Gospod me želi ozdraviti. Tako dopusti, da padem, ker mu sicer ne dovolim bližanja. Zahvaljujem se mu, ker je to velika milost. Dokler smo ljudje sami sebi zadostni in kolikor toliko srečni, ne potrebujemo Boga. V takem stanju se mu nikoli ne pustimo toliko približati kakor takrat, ko smo na dnu.

Bog ima zame pripravljenih veliko milosti, samo če jih hočem sprejeti. In On hoče dajati veliko in želi, da se vedno zahvaljujemo. Tudi v preizkušnjah.

Odmevi:

IZLET PO KRAŠKEM ROBU

Zapisal: Vili Granda

Jutranje ure so nas iz Ljubljane pospremile z nizkimi temperaturami in snežno belino. Že pogled na Nanos nas je spomnil, da je današnja pot na Primorsko povezana z lepim vremenom in - brez snega. Na Socerbu nas je sicer pričakala jutranja svežina, z malo burje in lepim razgledom na slovensko in italijansko obalo.

Nevio nam je predstavil potek poti: od Socerba proti severu na italijansko stran v dolino Glinščice in nato po slovenski strani Kraškega roba nazaj na izhodišče. Predvidena višinska razlika dobrih 200 metrov, dolžina 4 ure (vsaj Nevio jo je prehodil v tolikšnem času, za nas pa je bilo treba dodati še kakšni dve uri).

Na poti po Kraškem robu smo se večkrat ustavljali in pasli oči na lepih vedutah proti morju. Od Savudrije pa vse do Montfalcona je seglo oko. Presenetila nas je bližina Koprškega in Tržaškega pristanišča, kakor da bi bila le lučaj stran eden od drugega.

Pot nas je popeljala od naše najvišje točke v zaledje prek grebena nad dolino Glinščice. Na izpostavljenem robu grebena smo v bližini s strahospoštovanjem strmeli v strme prepade, ki so lahko plezalne stene. Čeprav nismo bili visoko nad dolino, je bil pogled navzdol za omotične prizor, ki ga navadno srečujemo v resnejših hribih.

Spust v dolino nas je peljal mimo Marijine cerkve na Pečeh do kraja Botač, kjer smo čez most prečili Glinščico in se vrnili na domačo slovensko zemljo. Po »poti prijateljstva« smo zapustili dolino in se ponovno povzpeli na planoto. Ustavili smo se v vasici, kjer je Tone preveril, ali njegova stvaritev še deluje. Ko so prišli domačini pogledat, zakaj sredi dneva zvoni, so se najprej razburili, kdo moti njihov mir, ko pa jim je Tone razložil, da je prišel le v »inšpekcijo«, Nevio pa se je poznal z enim od njih, se je zadeva srečno iztekla. Medtem ko smo si privoščili malico iz nahrbtnika, se je eden izmed njih izkazal s kapljico rujnega domačega vinca in takoj je bilo sklenjeno zavezništvo med skupino SRCE in domačini. Obiskal nas je tudi prijazen kuža (pasme kraški maltežan, kraški bolhač ali nekaj podobnega), ki ni imel nič proti, da smo del svojih zalog delili z njim.

Pohod nazaj proti Socerbu nas je vodil še skozi ozko dolino, v kateri so ponikovalne jame, ki vodo v svojih nedrjih peljejo proti Jadranskemu morju. Kakšna je bila brez vode, v kakšno je padal manjši slap prek zaledenelih skal ... lepi in izjemni pogledi!

Ob koncu poti na Socerbu je iz avtodoma oz. improvizirane kuhinje »Pri Neviju« kmalu zadišalo po primorski enolončnici: fižolčki, koruza, krompirček, ješprenj in koščki narezane salame (bobiči se baje imenuje ta dobroti) so padli na plodna tla. Ugotovili smo, da imamo med seboj celo godovnjaka (Tonetov zavetnik je Anton Puščavnik, tisti z zvončkom in pujskom), tako da smo ob koncu še zapeli – malo v zahvalo Neviju, malo za god Tonetu, drugo pa Bogu v čast in slavo.

Ja, pa še to smo rekli na koncu: naslednje leto spet pridemo!

Odmevi:

IZLET PO KRAŠKEM ROBU

Zapisala: Albina Košir

Sveti Anton je na svoj praznik devetnajstim srčkom izprosil in poslal prekrasen dan. Kraški rob: sonce, čudovit razgled in za hojo pravšnje temperature.

Ob nesebični medsebojni pomoči, dobri organizaciji in vodenju smo videli, »česar še nobeno oko« udeleženca ni videlo in brez Nevija tudi nikoli ne bi.

Od Boga podarjen dan – v dolini Glinščice. Občasno skoraj plezanje in Veronikin klic v stiski: »Kdaj bo malica?«

Ena prazna in ena napol prazna, precej podrta vas ob poti. Cerkvici pa lepo obnovljeni. Da bo zvonilo!

Notranji mir, hvaležnost in zadovoljstvo so nas prevzeli, ko smo po vroči juhi neznane gospe, a zaradi predolgega postanka že nekoliko podhlajeni, zapeli Mariji v hvalo in čast. Nežno pesem je izbral godovnik Tone.

Potem pa z nadzvočno hitrostjo, ki jo je upravljal Vili – domov. Amen.

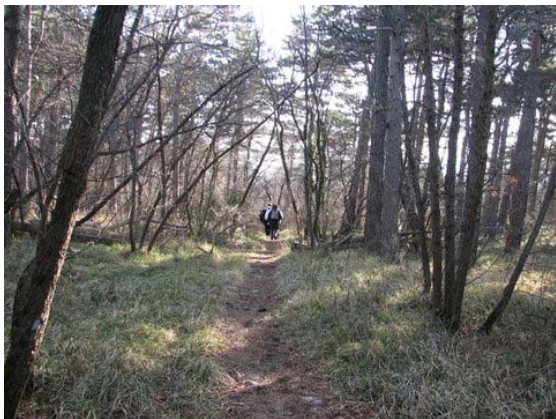

Odmevi:

IZLET PO KRAŠKEM ROBU

Zapisala: Veronika Jeretina

Bil nam je podarjen čudovit dan. Čeprav sem se ves teden slabše počutila in sem premišljevala, ali bom to pot zmogla, sem se opogumila in šla. Ni mi bilo žal. Že zavest, da so s teboj prijatelji, ki preživljajo bolj ali manj iste stvari in imajo podobne probleme, mi je bila v tolažbo in po poti so se tudi vsi moji problemi "porazgubili", saj sem imela prave sogovornike, s katerimi sem jih lahko podelila. Tudi fizično pot ni bila pretežka, morala bi se več gibati, to zimo sem kar malo preveč zastala ...

LETOVANJE SKUPINE SRCE 2009

MURTER PRI SPLITU OD 10. DO 20. AVGUSTA 2009

SKUPINA SRCE VABI

na letovanje ob morju

KJE: Murter pri Splitu

KDAJ: od 10. do 20. avgusta 2009

PREDVIDENI STROŠKI:

- bivanje 7 EUR/dan na odraslo osebo (za otroke se bomo dogovorili glede na njihovo število v družini oz. njihovo starost ter število prijavljenih otrok)
- pot ca. 50 EUR/osebo (štirje v avtu)
- hrana: ca. 10 EUR/odraslo osebo

PRIJAVE: do 23. februarja 2009 oz. do zapolnitve mest (prostora je za 26 oseb)

POGOJI PRIJAVE: plačilo prispevka za bivanje (70 EUR/odraslo osebo) ob prijavi

OPOZORILO: akontacije ob odpovedi ne bomo vračali, lahko pa sami poiščete nadomestno osebo

ROK PLAČILA: na srečanju skupine 23. februarja 2009

Duhovno vodstvo: p. Viljem Lovše

Prijave in informacije: Helena Reščič, 041 664-842; helena.rescic@kks-kamnik.si

DUHOVNE VAJE

SKUPINA SRCE VABI na DUHOVNE VAJE ZA LOČENE IN RAZVEZANE S POSEBNIM PROGRAMOM ZA OTROKE

Kdaj: petek, 13. 3. 2008, ob 20:00 do 15. 3. 2008 po kosilu

Kje: v Ilirski Bistrici pri sestrah notredamkah

Naslov: Bodite močni, nikar se ne bojte

Vodi: p. Viljem Lovše DJ; s seboj prinesite Sveto pismo, zvezek in pisalo

Program za otroke: s. Martina Radež in ga. Davorina Petrinja

Prijave sprejema: Helena Reščič, 041 664-842; helena.rescic@kks-kamnik.si

Koledar prireditev v februarju in marcu

- Lepo vabljeni na duhovne večere ob sredah po večerni maši. Letošnja tema duhovnih večerov je molitev Lectio Divina ob nedeljskih evangelijih.
- NOVO:** Duhovne vaje za moške (ODMIK ZA MOŠKE) bodo od 6. 2. do 8. 2. 2009 ter od 22. 5. do 24. 5. 2009 v Repnjah pri Vodica. Za moške, ki želijo bolj ustvarjalno in zavestno živeti svojo moškost v odnosu do sebe, drugih, sveta in Boga. Način dela je seminarski: predavanje, osebno delo in skupni pogovor. Organizira: Ignacijansko središče duhovnosti v Zavodu sv. Ignacija.
Vodita: p. Damjan Ristić in p. Viljem Lovše DJ
Prijave: Sonja Pungertnik, vsak delovni dan med 8. in 14. uro po tel. 01 2322 077 ali 051 613 374.

SEMINARJI DKPS:

- Seminar retorike za vsakdanjo rabo:** Želite postati govorniško prepričljivi, si želite pridobiti pozornost poslušalcev, vplivati nanje in učinkovito predstaviti svoje argumente, misli in čustva? Prijavite se na **seminar retorike za vsakdanjo rabo**, ki bo potekal 4 ure/dan: 16.-18. 3. 2009 in 23.-25. 3. 2009 (prijave do: 6. 3. 2009). Seminar bo na obe soboti med 9.00 in 17.00, vodili ga bodo: mag. Hedvika Dermol Hvala, Ida Baš, Bernarda Pavlovec Žumer. Kotizacija: 275,00 EUR, za samoplačnike 235,00 EUR. Prijave in informacije (do 6. 3. 2009): 01/43 83 987 ali dkps.seminarji@gmail.com.

- Spodbujanje razvoja samozavesti in samospoštovanja. **Vodi:** mag. Silvo Šinkovec.

Prijave: DKPS, 01/43-83-987, dkps.seminarji@gmail.com. **Kotizacija:** 105,00 EUR.

Samoplačniki: 70,00 EUR. **Izvedba:** Celje, 20.-22. 3. 2009 **Prijave:** do 11. 3. 2009.

Seminar opozarja na ključno pomembnost samospoštovanja pri učiteljih, starših in otrocih. S predavanji in vajami osvetli povezanost med osebnostjo, vedenjem in učno (ne)uspešnostjo.

- Osebni dnevnik. **Vodi:** mag. Silvo Šinkovec. **Prijave:** DKPS, 01/43-83-987, dkps.seminarji@gmail.com.

Kraj: Ljubljana, Sv. Jožef. 2. izvedba: 1. del: 24.-26. 4. 2009, 2. del: 15.-17. 5. 2009. Prijave: do 15. 4. 2008. Življenje je svojevrstna avantura. Vrniti se v preteklost pomaga povezati pretekle izkušnje med seboj in poiskati njihov pomen. Sprava s preteklostjo deluje terapevtsko. Ko dobro poznamo preteklost, si lažje postavimo nove življenjske cilje, prebujamo ustvarjalnost in iščemo prava področja svojega razvoja. Udeleženci se naučijo uporabljati metodo zapisovanja in svoj dnevnik uporabljati za osebno rast.

- **Dan osebnega dnevnika** je namenjen vsem, ki so že bili na 1. in 2. delu seminarja.

Vodi: mag. Silvo Šinkovec. **Prijave:** DKPS, 01/43-83-987, dkps.seminarji@gmail.com. Kotizacija: **28 EUR**.

2. izvedba: Ljubljana, 18. 4. 2009. **Prijave:** do 8. 4. 2009.

- **POTREBUJETE TEČAJ RAČUNALNIŠTVA?** Vabljeni na začetni tečaj z naslovom: **Spoznajmo se z internetom**, popoldanski termin (17.00-20.15): 20. 1., 22. 1., 27. 1., 29. 1., 3. 2., 5. 2., 10. 2., 12. 2. 2009. **Prijave:** do 12. 1. 2009. **Posamezni sklopi za naprednejše uporabnike:** a. *Delo s fotografijami*, 17. 2. 2009 (16.00-20.05); prijave: do 9. 2. 2009; b. *Delo z videom*, 19. 2. 2009 (16.00-20.05); prijave: do 11. 2. 2009; c. *Delo s programom Microsoft PowerPoint*, 24. 2. 2009 (16.00-20.05); prijave: do 16. 2. 2009; d. *Delo v programu Microsoft Excel*, 26. 2. 2009 (16.00-20.05); prijave: do 18. 2. 2009. **Vodi:** Klemen Jevnikar. **Cena:** 1. začetni tečaj: na osebo 125,00 EUR; 2. začetni tečaj Spoznajmo se z internetom: na osebo 125,00 EUR; 3. posamezni sklop: na osebo 30,00 EUR.

SKUPINA SRCE

VABI NA

SMUČARSKO-POHODNI IZLET

V soboto, 14. februarja 2008, bomo organizirali zimski rekreacijski izlet na Sv. Višarje.

Kdor ne smuča, bo lahko odšel na sprehod ali si privoščil sankanje skupaj z otroki na sankališču. V Žabnici so urejene tudi tekaške steze, tako se bo za vsakogar našlo kaj primerne. Če bodo vremenske razmere ugodne, se bomo na Višarje podali peš. Pot sicer ni zahtevna, vendar je pozimi potrebna planinska oprema (pohodni čevlji, nepremočljiva obleka, pohodne palice, ob poledenosti tudi dereze). Hoje je za približno 3-4 ure. Če Bog da in se nam bo lahko pridružil p. Vili ali kateri drug pater, bomo na vrhu obhajali sv. mašo. Z Višarij se bomo pohodniki vrnili z žičnico ali peš (odvisno od vremenskih razmer in časa).

Cenik: povratna vozovnica 12 €, enosmerna 8 €.

Cena smučarske karte:

odrasli, celodnevna: 27,50 € (5-urna 24,50 €; 4-urna 22,50 €; 3-urna 20,50 €; 2-urna 18 €);
mladina: 15-22 let, celodnevna: 23,50 € (5-urna 21,50 €; 4-urna 19,50 €; 3-urna 18 €; 2-urna 15 €);
otroci: 7-14 let, celodnevna: 18 € (5-urna 16 €; 4-urna 14 €; 3-urna 12 €; 2-urna 10,50 €)

Ker se navadno zatakne pri prijavah za avtobus, se bomo do Žabnice peljali z osebnimi avtomobili. Zberemo se ob 7.30 pri Sv. Jožefu v Ljubljani.

V Ljubljano se bomo vrnili v poznih popoldanskih urah.

Zaradi organizacije prevoza so potrebne prijave. To lahko storite po elektronski pošti: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali po telefonu: 041 664 842.

Za vas smo prebrali: SREČAL SEM SVOJO DRUŽINO (II)

Avtor: dr. Christian GOSTEČNIK

Pripravil: Vili Granda

Založba Brat Frančišek; Ljubljana 2003, 440 str.

Prvi del je naletel na izredno ugoden sprejem, zato se je avtor z rahlo spremenjenim pristopom bralstvo znova odločil nagovoriti. Če so bili v prvem delu prikazani razni modeli družine, pa drugi del vstopi v njene boleče predele, v pogosto prikrivano prostorje nasilja, odvisnosti, stisk in zlorab. Slednjič prikaže še soočenje z žalostjo ob odhajanju in smrti. Upa si nasloviti tudi najbolj boleča stanja v družini. To pa le zato, ker zmore pokazati tudi na prvine rešitve. Družinskih članov noče pustiti v brezizhodnosti njihovega položaja, ampak jim kaže možno pot iz stiske. Si upate prebrati dve poglavji?

MOJE MNENJE O KNJIGI

Kakor je pater pripravil nadaljevanje družinske tematike, sem tudi sam znotraj enostarševske družine poskušal oblikovati nove standarde medsebojnih odnosov. Če sem v prvem delu odkril nekatere osnovne mehanizme naših medsebojnih odnosov, sem v tem delu našel tudi več vzrokov, ki so na te mehanizme vplivali. Če bi sestavil novo knjigo iz zaključkov poglavij, bi lahko dobil knjigo "družinske strategije". Mene osebno so zanimala predvsem poglavja, ki so se dotikala mene (kaj lahko spremenim, da bom s svojim ravnanjem in odločitvami obrnil negativne trende v pozitivno stran) in moje (bivše) žene (kaj lahko pričakujem od nje glede na dinamiko njene lastne osebnosti v prihodnosti). Pozneje se je pokazalo, da so mi bile nekatere ugotovitve v pomoč pri presoji mojih (in tudi njenih) odločitev, predvsem pa so mi pomagale, da sem ob formalni ločitvi na sodišču ponudil rešitev, ki je bila sprejemljiva tudi zanjo. Tako je moja novo znanje prineslo rezultate: razmeroma hitro in "ugodno" ločitev ter zaključek obdobja, ki je bilo poleg čustvenega stresa povezano s skrbmi o prihodnosti otrok in mene samega. Dejansko je šlo za korak naprej, za pozitivni premik v boljšo prihodnost!

Oglasi, obvestila

- **Prihodnje srečanje** skupine Srce v tem šolskem letu bo v ponedeljek, 23. februarja. Sledila bodo še srečanja: 23. marca, 20. aprila, 25. maja in 22. junija 2009.
- Na voljo je še nekaj **majic večjih konfekcijskih števil** z emblemom skupine SRCE po ceni 8 €.
- **Prostovoljne prispevke** lahko oddaste na vsakem srečanju skupine SRCE **ge. Cvetki Videnič**. Če vam bolj ustreza, jih lahko nakažete na transakcijski račun Duhovnega središča sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

POMOČ:

Svetovalnica za pomoč ljudem v stiski

V DSJ - ZSI je začela delovati **svetovalnica za pomoč ljudem v stiski**, v kateri strokovnjaki pomagajo v osebnih stiskah, pri težavah v odnosih, pri vzgoji in partnerstvu, razvezanim in glede oseb s posebnimi potrebami.

Informacije in naročanje: vsak delovni dan med 13. in 14. uro po tel. 01/2322-077.

* * *

- **Vsa glasila skupine SRCE so na voljo na spletni strani jezuitov:** <http://jezuiti.rkc.si/?q=node/view/40>. Tudi sicer ste vabljeni, da obiščete to stran, saj so na njej sveži podatki o dogodkih, duhovnih vajah ...
- Vsi bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojim prispevkom. Pošljite ga po e-pošti: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali na naslov: Helena Reščič, Ljubljanska 21e, 1241 Kamnik.